

ეროვნული
ნიშნითა

ბარასვევი, აგვისტოს 4
1922 წ.

ცრიბონა

ყოველდღიური საპოლიტიკო-სალიტერატურო გაზეთი „ცრიბონა“ თვიურად ღირს 120,000 მ. სამკლავიარო განცხადება პირველ გვერდზე უკანასკნელზე
რედაქტორის ნახვა შეიძლება მხოლოდ 11-12 საათამდე. რედაქციის მისამართი—ტფილისი სასახლის ქუჩა № 6, ფოსტის ყუთი № 190, ტელეფონი 10-34.

ცვილ. ფასი 50სს მან. პროზონს. 6000 მან.

ანა, იგივე ცაცუ კონსტანტინეს ასული მიქაძისა, ქიშვარდი, აკაკი, ნინუცა, რძალი ლიუდმილა მიხეილის ასული, ძმისწული ალი-ოშა აკაკის ძე მიქაძეები გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობებს დაუფიწყარი შვილის, დის, მულისა და მამიდის

დავია ალექსანდრის ასული მიქაძის

მოსკოვში გარდაცვალებას. ორმოცი დღის წირვა და პანაშვილი იქნება გადახდილი ნ აგვისტოს სოფელ სამიქაოში, წმინდა გიორგის ეკლესიაში. № 287.

ჯანბნის შემდეგ

პაეცის დასრულებას შემდეგ ეგრძის პოლიტიკური ვითარება ახალ ფაზისში იმყოფება. სანქტოთა ქვეყნებსა და კავკასიის ტერიტორიის შორის კვლავ უკიდურესი ამართული და ეკონომიკური ურთიერთობის განმტკიცების საქმეს პაეცის მტკიცე საფუძველი ვერ შექმნის. უკანასკნელ ხანში მოკლდის ყურადღების ცენტრი ბუნებრივად გენუასა და პაეცის კონფერენციებში ისახებოდა. სიერთაშორისო ძალთა ფოკუსს წარმოადგენდა ხსენებული კონფერენციები, სადა დიდი ხნის ურთიერთ გადაჯიბვის შემდეგ, ერთმანეთს პირისპირ შეხვდა მოწინააღმდეგე ძალები და შეეცადა საერთო ნიადაგის გამოხაზვას, ნ უკეთ ერთმანეთის გამოყენებას.

ეგრძის კავკასიის წარმომადგენლებში მიზნად დაისახა საბჭოთა რესპუბლიკები თავის გავლენის ქვეშ დაეყენებინათ და დაპოვებული მიწები იმ მიზნის, რომელსაც იხარლით ვერ მიღწევა, თავისი მხრით საბჭოთა ქვეყნებში არ წავიდა დემონსტრაცია და ნება არ მისცა ეგრძის კავკასიის მფლობელთა თავის წინაშე საკითხების ჩარევის, ამ დაპირისპირებამ მოგვცა შედეგად კონფლიქტი და იმსხვერპლა როგორც გენუა, ისე პაეცა.

პაეცის შემდეგ მდგომარეობა ორ ვედას დასავსებას ითვალისწინებს, არც ეგრძის ქვეყნები და არც საბჭოთა რესპუბლიკები არ დასრულები დადებითი ასეთ პირობებში დასრულდება.

გერმანიის ამბებს ჯერ კიდევ არ უნახს დასასრული. ნუგავსად რუსეთის რევოლუციის, გერმანიისა და ხდებოდა ორი უკიდურესი პოლიტიკის ირგვლივ პოლიტიკურ ძალთა შეჯახება. დასრულებული უკიდურესი კოალიციის და მხოლოდ კომუნისტური პარტიის აწარმოების შეუძლებელ ბრძოლას მემარჯვენეთა პოლიტიკის წინააღმდეგ.

რეაქციის წინააღმდეგ საბრძოლველად და თქმა უნდა, ვერ გამოდგება ის კოალიციის, რომელიც სტინგის პარტიის ცი არის მოთავსებული, რომელიც ცხადია მკვიდრი ბრძოლის დროს რეაქციის ბანაკში ამოყოფს თავს, რასაც მას მიძღულებს მისი კლასიკური ინტერესი.

ამ რიგად რეაქცია—რევოლუციის მხარდობის პირობითი წინააღმდეგობის წინაშე გემანეთი და დღეს ხვალ მოსლოდნელი საბოლოო რევოლუციების მტრებია.

იტალიის მდგომარეობა რთულია. უკიდურესი კავშირები დაეცა. პოლიტიკური ძალების ურთიერთობაც საერთო სუბილის მიხედვით სწორდება. უკიდურესი მიმდინარეობანი იჩენს თავს და თუ ერთი მხრით ფაშისტები განაგრძობენ ბრძოლას, მეორე მხრით იტალიის მუშათა კლასს ცეცხლი უნდა მიმართოს. კომუნისტური პარტია საერთო გაფიცვის მისაქმნელად მოუწოდებს მუშათა კლასს.

ამ რიგად ყოველი, ხალი მომენტის იტალიის პოლიტიკურა მდგომარეობის განვითარებისა იმ დებულების სასარგებლოდ დაპარაკობს, რომ კლასთა დამარცხარება უარყოფილად მიიღოს და იგი დასრულდება დიდი სოციალური რევოლუციებით.

პოლონეთშიც კავშირების კრიზისი ნიშნულზე გამოხატავს მდგომარეობის სირთულეს, რომლის გამო არა დღეს

მხრების პრეტენზიები

უკიდურესი რევოლუციის თავის სიღრმეს, კრიტიკა გადადის კანონების სწორ ფორმულირებაზე. ბრალდებათა მოქმედების შესახებ კრიტიკა აქტიურად იმყოფება ბრალდებულის დახმარებას და მიუთითებს კანონის იმ მხრებზე, რომლის ძალითაც ბრალდებულებმა უნდა აგონ პასუხი. „ცრიბონა“ ამბობს კრიტიკა, სასჯელის საკითხის განხილვის დროს, ვალდებულია გამოვიდეს პირველ ყოვლისა იმ საერთო ხასიათის მოსაზრებები, რომელიც ფოკუსილია სიხლის სამართლის კოდექსის საერთო ნაწილში. კოდექსის ეს ნაწილი იხილავს სასჯელს, როგორც დონისძიებისა და დანაშაულის საზღვრების მოსაზრებებს მომავალშიც არ ჩადინონ ასეთი პარტიკულარები. კრიტიკა აღნიშნავს, რომ სასამართლოს ექვს უფლებას, თავის წინააღმდეგ რწმენისა და საკმის გარემოებათა მიხედვით, არ მიუსაჯოს ბრალდებულს სასჯელი, შეუძლია აღსწოს თავისი მოქმედების მოტივები და შეეცადოს შეამდგომოს სრულიად რუსეთის ცენტრალურ-ადმინისტრაციულ კომიტეტის პრეზიდიუმში. ტრიბუნალს შეუძლია შეასაუბროს ბრალდებულთა პასუხისმგებლობა, რომელიც არავითარ საფრთხეს რეპუტაციისათვის არ წარმოადგენს, ვინაიდან ჩვენი სისხლის სამართლის კოდექსი კი არა სჯის, (დამახინჯებული) არამედ იცავს რესპუბლიკის სოციალურ საშიშ რეგულაციებს.

კრიტიკა მოითხოვს სასჯელის უდიდეს ზონას პირველი ჯგუფის ყველა ბრალდებულთათვის ბერნის, სდამინის და მარტინის გამოკლებით.

ჩვენი მიზანია, ამოხსნა კრიტიკა, ტრიბუნალს მიზანია პირველ ყოვლისა დასავსე საკითხი ამ პირთა საშიშროების შესახებ, რესპუბლიკისათვის ტრიბუნალი არის მუშათა კლასის კლასიკური ბრძოლის ორგანო, რომელიც მინიმალურად პოლიტიკური მტრების წინააღმდეგ ამიტომ, მე ფიქრობ, რომ სასჯელის ზომის საკითხის დასმის დროს, გარდა მათისა, ვინც მე გამოგყავს, შესაძლოა მხოლოდ დსხრეტიკის მიხედვით იმ დამსჯელისათვის, იმ სისხლისათვის, იმ საშიშრელებისა და მთელ იმ ტანჯვა ვეტი-სათვის, რომელიც ჩვენ ამ ხუთი წლის განმავლობაში განვიცადეთ და რომელიც დატყვევებს თავს რესპუბლიკის იმ პირებს, რომელთაც ექვს განცხადებს, რომ ისინი მომავალშიც არ დაენებებენ თავს მთელი თავისი ფიზიკური და გონებრივი ძალებით მოსამართლის წინააღმდეგ.

კრიტიკის სიღრმეს გაგრძელება 16 საათი და დამთავრდა დამას 2 საათზე 29 ივლისს.

31 ივლისის სხდომაზე გენერალმა იწყებს სიტყვას (გამოტოვებული) ამ პროცესის პოლიტიკურ მნიშვნელობის განმარტებაც. ის ამბობს, რომ ამ პროცესის კომუნისტების პარტიის სურს დაამტკიცოს, რომ უკმუნისტები არიან ნამდვილი რევოლუციონერები. გენერალმა ფიქრობს, რომ პროცესი გამოიგონეს მხოლოდ იმისათვის, რომ კომუნისტებმა იციან, რომ საბჭოთა ბელარუსელებს ყველაზე უფრო საშიში მოწინააღმდეგე არის ესპანის პარტია და არა უკმუნისტები და ბურჟუაზია.

შემდეგ გენერალმა გადაუხადა მხილებათა განხილვაზე, რომელიც წარმოადგინეს და სახელმწიფო ბრალდებულებმა ბრალდებულთა წინააღმდეგ გენერალმა იწყებს ტრიბუნალს ექვსიდან და ამტკიცებს წინააღმდეგობად, რომ ესპანე-

ტი მოუფიქროვია ამბობს, რომ როგორც კი ომი გათავდა, ესპანეთმა გაზღვილი პარტიული განცხადების ინტერვენციის წინააღმდეგ, რაც აღნიშნული იყო პარტიის ყრილობაზე. სანამ ბრძოლა სწორ-მოებდა, ესპანეთმა გადაწყვიტეს შეედგინათ საკუთარი ხელისუფლება. ისინი პრეტენსიას აცხადებდნენ საზღვარ-გარეთ საბჭოთა ხელისუფლების აღიარების წინააღმდეგ. მაგრამ, როდესაც საბჭოთა ხელისუფლება ფაქტურად გახდა სრულიად რუსეთის ხელისუფლებად, ესპანეთში მხარი დაუჭარს მის ცნობას, ესპანეთში არიან მომხრე საბჭოთა ხელისუფლების აღიარებისა არა მარტო დიფიქტი, არამედ დე-ფაქტო.

ეს განცხადება დამეტარალურად ეწინააღმდეგება ადმინისტრაციულ ცენტრის მთელ მუშაობას და იმ დებულებებს, რომელსაც თავის წერილებში აწვითებენ ჩრდილო საზღვარ-გარეთ.

ნება არა ადმინისტრაციულ ცენტრის მუშაობას, ტრიბუნალი აცხადებს, რომ (გამოტოვებული).

სიტყვის დასასრულში ტრიბუნალი ეკამათება ბოლშევიკებს და აცხადებს; ჩვენ ერთი გზა არა გვჩვენებს, ჩვენ დაგრჩებით მაი თან, ვისაც თქვენ სოციალ-დემოკრატები უწოდებთ.

1 აგვისტოს დღის სხდომაზე გოცი ეხება რა იმ საკითხებს, რომელიც დაკავშირებულია საბჭოთა ომის დასაწყისთან, არ უარყოფს იმას, რომ ოქტომბრის გადატრიალების მიზნების იზიარებდნენ მშრომელთა ყველა მასებ, რომ ესპანეთის პარტიის მეორე ყრილობაში დადასტურა ეს გადატრიალება.

გოცი აღიარებს, რომ ყრილობა იძულებული იყო გაეკეთებინა, რადგან გადატრიალება მოხდა იმ ფაქტით იყო, რომ ოქტომბრის გადატრიალებისას, ამოხსნა გოცი, ესპანეთის პარტიის წინაშე არა ერთხელ რადგან საკითხი თებერვლის რევოლუციის მონაპოვართა დაცვის შესახებ, ესპანეთი აშკარად ებრძოდნენ ბოლშევიკებს. ცეკამ მომინდო მე მომეწყვა შეიარაღებული ძალა ბოლშევიკების წინააღმდეგ, თუ რომ ამ ბრძოლის წარმეცა მოგვხდა საშინაო და რევოლუციის დაცვის დროის ქვეშ, ეს წინააღმდეგ არა იმდენ, რომ ესპანეთის უნივერსიტეტი წამოეფარებინათ პარტიისათვის და დამამათ თავისი მონაწილეობა ბოლშევიკების წინააღმდეგ წარმოებულ ბრძოლაში, არამედ იმიტომ, რომ თავდაცვას კომიტეტი იყო „უფრო ძლიერი და ფართო ორგანიზაცია“, ვინააღმდეგ მასში უდიდოდნენ ყველა დემოკრატიული პარტიები და მხოლოდ ამ დროის ქვეშ შედგებოდა უფრო ადვილად მიგვედგინა გამარჯვებას.

შემდეგ გოცი ლაპარაკობს ესპანეთის აჯანყების შეხებაზე, რომელსაც ის თავისუფლად აშუქებს და ბოლოს გადადის შეიარაღებულ გამოსვლებზე უჩრდილო-კას დასავლეთ. გოცი ამტკიცებს, რომ გამოსვლა არ მოხერხდა მხოლოდ იმიტომ, რომ ესპანეთს არ ყავდათ სკოლა ძალები. დემონსტრაცია იყო არა შეიარაღებული ძალები არ გამოსულან. გოცი 5 იანვარს სთავის ბოლშევიკების ტექტიკის შეცვლის დღით.

შემდეგ გოცი ჩრდობა ხალხის მართონის უპარტიულობაზე პოლიტიკური-ტის დიქტატორის წინაშე.

გადადის რა ესპანეთის სამხედრო მუშაობის დასასრულებზე, გოცი აღნიშნავს, რომ ამ მუშაობის მიზანი იყო მხოლოდ ძალების დაგროვება. ეს გაგრძელდა, მისი აზრით პარტიის მე-5 ყრილობამდე. მხოლოდ მე-5 ყრილობამ დადგინა ხელახლა სცადონ შეიარაღებული ბრძოლა ბოლშევიკების წინააღმდეგ.

ესპანეთის დამარცხების მიზეზად გოცს მიანიშნა წითელ არმიის და საბჭოთა რესპუბლიკის დაცვის სხვა ორგანიზების ჩქარი ორგანიზაცია.

ხერ. ამაღლებული

